

MICHAŁ OWCZARSKI (1916-1998)

Urodził się 7 września 1916 roku w Otówku koło Gostynia. Syn Józefa i Julianny z domu Kawicka. W 1930 roku w Starym Gostyniu ukończył Szkołę Powszechną. W latach 1933-1936 pracował w majątku rolnym Edwarda Potworowskiego, a następnie do początku lutego 1939 roku u gospodarza w Lubonii pod Poniecem.

15 lutego 1939 roku został powołany do czynnej służby wojskowej i wcielony do 7. dywizjonu artylerii przeciwlotniczej w Poznaniu na Sołacz. W czasie kampanii wrześniowej, 17 września, w rejonie Kutna dostał się do niewoli niemieckiej. Od listopada 1939 roku do 14 czerwca 1940 roku przebywał w Stalagu X A (numer obozowy 7278). Po zwolnieniu z obozu do końca wojny pozostał w Niemczech na robotach przymusowych. Pracował w gospodarstwie rolnym. Do domu powrócił 24 listopada 1945 roku.

Przez pierwsze miesiące po wojnie pracował w charakterze robotnika w Nadleśnictwie Pogorzela. 8 stycznia 1946 roku zawarł związek małżeński ze Stanisławą Mulkowską. Od 17 czerwca 1946 roku aż do przejścia na emeryturę pracował w gostyńskiej cukrowni, najpierw w charakterze robotnika, a następnie strażnika. Od 5 września 1977 roku członek ZBoWiD.

Zmarł 4 kwietnia 1998 roku i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Starym Gostyniu.

Odznaczony był Medalem Za Udział w Wojnie Obronnej 1939 (1983).

Związek Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych, *Ankieta personalna ZBoWiD*; Cukrownia Gostyń S.A, *Akta osobowe Michała Owczarskiego*; Książeczka wojskowa nr 0267745, Seria E RKU Stargard Szczeciński (7.11.1949).